

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/331/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201055
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718201055.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, právne zastúpená: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin proti žalovanej: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, ul. O. XXXX/X, XXX XX P., v konaní o zaplatenie 751,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21Csp/46/2018-90 zo dňa 11. októbra 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 21Csp/46/2018-90 zo dňa 11. októbra 2018 zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi 734,61 eur a úrok z omeškania 5,05 % ročne od 9.6.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie 16,80 eur zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť dlh, ktorý jej vznikol zo zmluvy o pôžičke v celkovej sume 751,41 eur.

Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 16.7.2018. So zaplatením žalovanej sumy nesúhlasila. Tvrdila, že si požičala sumu 900,- eur, z čoho zaplatila už 751,41 eur a dlžná je len 125,82 eur. Bránila sa aj tým, že voči nej už je vedené jedno exekučné konanie o zaplatenie 901,79 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a to v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovanej. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť neospravedlnil. Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila zlým zdravotným stavom. Túto skutočnosť však nepreukázala a o odročenie pojednávania nepožiadala. Z týchto dôvodov súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

Bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a to spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. uzatvorila so žalovanou Zmluvu o pôžičke č. 4600502831 a to dňa 11.10.2013. S účinnosťou od 1.1.2018 došlo k zlúčeniu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. Od uvedeného dátumu všetky práva a povinnosti spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. prebrala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. Táto skutočnosť bola preukázaná Notárskou zápisnicou č. N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017 a výpisom z obchodného registra.

Na základe zmluvy o pôžičke bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 900,- eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku vrátiť v celkovej výške 1 887,36 eur, a to 48 mesačnými splátkami dohodnutými vo výške 39,32 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na október 2017. Zmluva obsahuje aj informáciu o ročnej priemernej miere nákladov. Zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a nie je v rozpore s predpismi na ochranu práv spotrebiteľov. Z týchto dôvodov ju nie je možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

Ako vyplýva z účtovnej evidencie, žalovaná svoj záväzok riadne splácať úver dohodnutými splátkami vo výške 39,32 eur prestala plniť v máji 2015. Z toho dôvodu bola veriteľom vyzvaná a to podaním zo

dňa 27.3.2015, aby nedoplatok, ktorý v tom čase predstavoval 125,82 eur, zaplatila do 5.5.2015. Týmto podaním bola upozornená na to, že ak na výzvu reagovať nebude a dlh nezaplatí, rozhodne veriteľ o splatnosti celého dlhu pôžičky. Výzva na zaplatenie dlhu bola žalovanej doručená dňa 13.3.2015. Následne podaním zo dňa 3.6.2015 žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlhu z úveru. K uvedenému dňu dlh na istine pôžičky predstavoval 874,61 eur.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565, najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej splátky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené.

V bode 12.4 zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o pôžičke a s ktorými bol žalovaný oboznámený pred podpisom zmluvy, bolo dohodnuté, že spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškani so splatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na plnenie tohto práva klienta do 15 dní vopred.

V súlade s citovanými ustanoveniami občianskeho zákonníka, ako aj v súlade s citovanou zmluvnou dohodou žalobca oprávnené rozhodol o splatnosti celého dlhu z pôžičky a to podaním zo dňa 3.6.2015, v dôsledku toho sa stal dlh splatným, a to dňa 19.5.2015. Účtovnou evidenciou bolo preukázané, že žalovaná na dlh z úveru zaplatila sumu 720,48 eur, pričom podľa zmluvnej dohody bola povinná vrátiť pôžičku spolu s úrokom za jej poskytnutie vo výške 1.455,09 eur (1 455,09 - 720,- eur = 734,616 eur). Z týchto dôvodov súd žalovanú zaviazal, aby žalobcovi zaplatila dlžnú istinu pôžičky 734,61 eur, ako aj zákonný úrok z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 9.6.2015 až do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z.

Žalobu v časti o zaplatenie 16,80 eur súd zamietol, pretože nárok v tejto časti žalobca nepreukázal.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal uplatnenú náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku osobitným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. V odvolaní uviedla, že s rozsudkom nesúhlasí a poukázala na to, že si požičala sumu 900,- eur a zaplatila už 720,48 eur. Bolo treba doplatiť len sumu 125,82 eur. Suma 734,61 eur je už s úrokom a ďalší úrok ešte vo výške 5,05% sa jej zdá vysoký a dosť nekorektný. Preto s touto sumou nesúhlasí, zdá sa jej neprijateľná. Poukázala na to, že je invalidná dôchodkyňa a má schválenú opateru. Z jej dôchodku takúto sumu si už nemôže dovoliť, pretože už spláca úver vo výške 266,- eur mesačne a potrebuje peniaze na lieky a živobytie. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa žalobca písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP.

5. Podľa ust. § 52 ods. 1, 3,4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

6. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že mal preukázané, že právny predchodca žalobcu, a to spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzatvorila so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 4600502831 11.10.2013. S účinnosťou od 1.1.2018 došlo k zlúčeniu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. Na základe tejto zmluvy o pôžičke bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 900,- eur a žalovaná sa zaviazala pôžičku vrátiť v celkovej výške 1.887,36 eur, a to 48 mesačnými splátkami dohodnutými vo výške 39,32 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na október 2017. Zmluva obsahuje aj informáciu o ročnej priemernej miere nákladov a obsahuje podľa súdu prvej inštancie všetky zákonom predpísané náležitosti a nie je v rozpore s predpismi na ochranu práv spotrebiteľov. Z týchto dôvodov ju súd prvej inštancie nemohol považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

7. S vyššie uvedeným právnym záverom súdu prvej inštancie odvolací súd nesúhlasí.

8. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla odvolateľka, mal preukázané zo zmluvy č. 4600502831 uzavretej 11.10.2013 ustanovenie zmluvy V. zakotvuje: Typ pôžičky: mobilná pôžička, Pôžička: 900,- eur, Splátka s poistením: 39,32 eur, Sadzba poistenia: 0,00%, RPMN: 52%, Celkové náklady spotrebiteľa: 987,36 eur, Splátka: 39,32 eur, Mesačná výška poistenia: 0,00 eur, Fixná ročná úroková sadzba: 52%, Termín konečnej splatnosti: 10/2017, Celková čiastka: 1.887,36 eur, Počet splátok: 48, Priemerná hodnota RPMN: 46,06 %.

9. Keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. bolo potrebné zistiť, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona. Preskúmaním obsahu zmluvy odvolací súd primárne zistil, že v predloženej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje obligatórna náležitosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu, t.j. konečná splatnosť úveru. Ustanovenie zmluvy, ktoré stanovovalo termín konečnej splatnosti: 10/2017 nedá s určitosťou, bez pochyb ustáliť ani z údaju o počte splátok 48, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru odvolacieho súdu spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t.j. konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Takýto údaj však stranami sporu uzavretá zmluva neobsahovala. Odvolací súd upriamuje pozornosť na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý vo viacerých rozsudkoch (6Co/30/2017 zo dňa 26.4.2017, 7Co/61/2017 zo dňa 26.4.2017), a to k rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 9.11.2016, keď krajský súd konštatoval, že vzhľadom na explicitné znenie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, ak by vnútroštátny súd po rozsudku C-42/15 vyložil toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na

splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by „zlomil“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem. S týmto právnym názorom sa odvolací súd plne stotožňuje.

10. Odvolací súd ďalej zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. a to predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, čo spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Rovnako dohodnutá úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke vo výške 52% je neprimeraná, v rozpore s dobrými mravmi, ba priam úžernícka, nakoľko viac ako 4-násobne prevyšuje úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov v čase, keď bola táto zmluva uzatvorená (11.10.2013).

11. Odvolací súd je toho názoru, že v dôsledku absencie dôležitých, vyššie spomenutých údajov spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., ide o neprijateľné zmluvné podmienky. Spomínaný zákon sankcionuje absenciu alebo nesprávne uvedenie týchto údajov bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru, v dôsledku čoho odvolací súd považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, a preto na základe uvedeného odvolací súd rozsudok okresného súdu musel zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)